

„...egykor nem az ő népe voltatok, most pedig Isten népe vagytok.” 1Pt 2,10

Többszörös ünnepet ülünk ma a gyülekezetben, hiszen hálaadással az új kenyérért megterítettük az Úr asztalát, évtizedes hagyományként erre a vasárnapra hívtuk azokat, akik a korábbi évtizedekben konfirmáltak, valamint kedves vendégeink érkeztek egy kiállítással, amely egy régi gyúrói családból származó lelkész életútját és életpéldáját mutatja meg. Ünnepünk közös eredője, hogy felmutassuk hálaival Isten minket körülvevő gondoskodását, mellyel testünket és lelkünket vigyázza, az életünket és azon túl örök életünket is biztosítja. Hálaadás a hitért, a hitben előttünk járókért, és hálaadás a kenyérért, a mindennapi betevőért.

Az igeválasztás most a hangsúlyt a hit dolgára teszi, talán ez sem véletlen, hiszen idei évünkben a hit gyümölcsének szüretét hirdettük meg, vagyis hogy tudatosan keressük és meglássuk mi az, amit Isten a hit munkálásával bennünk elvégez, mi az, amivel mi is használhatunk családunknak, gyülekezetünknek, közösségeinknek. Az ige keresztyén identitásunk lényegére mutat rá: származásunkra, arra hogy honnan jöttünk és hogy mi módon lehetünk az Úr Isten színe előtt.

Hogyan tartozhatunk a királyi papságba, a szent nép közösségébe? Isten választása nyomán. Még csak nem is érdemeink, teljesítményünk, kedves és okos személyünk volt az, ami miatt ő kiválasztott bennünket. Ahogy Izráelnek mondja: nem azért, mert különbek volnátok... sokkal inkább azért, mert rá szorulunk a segítségére. Azt hirdeti az Úr: boldogok, akik igazán rászorulnak, akik lelkükben szegények, mert övék az Isten országa. Így vagyunk benne az ő választásában.

Honnan jövünk? Úgy jellemzi, a sötétség az, ami a részünk volt. Ahol nem lát az ember – nemhogy tisztán – semmit sem! Aki nem ismeri Istent személyesen, igazán, az nem ismer semmit. Látása vak-ság. Vak arra, hogy felismerje a helyes utat, képtelen kiszabadulni a halál fogságából. Minden egyes embertársunkkal mi magunk is ilyen állapotban születtünk és éltük életünket egészen addig, amíg az Úr Isten fel nem nyitotta a szemünket, amíg nem mutatta meg szabadítását.

Ugye már hozzá tartozol? Látod és hiszed őt? Szinte kivétel nélkül gyermekkorban kívánták meg tőlünk szüleink, nagyszüleink, lelkészeink, hogy hitünket megvalljuk... nem a legszerencsésebb, még ha praktikus is: mert hát a kötelező tanulnivaló még nagyon távol áll a kipróbált hittől. De volt, amikor segített, amikor útba igazított; megtapasztaltad, hogy melléd állt, tanácsolt, amikor nem láttál tisztán az indulatok, a fájdalmak vagy épp a bűnök között, ő világosságot gyújtott, meghozta életedbe az irgalmat, a reményt, a feloldozást. Mert ő felszabadít, hogy az ő népe lehessünk, országának tagjai, asztalának vendégei. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Hálaadással vagyunk együtt újkenyér ünnepén, amikor is megterített asztal mellett ünnepeljük a mi Urunk élet adó győzelmét: bűneink bocsánatát és az örök életet. Hála legyen neki ezért! Köszönjük a szent jegyek felajánlását Testvéreinknek!

2. Hálaadásra ad okot, hogy együtt tekinthetünk vissza az elmúlt évtizedekre, hogy egy-egy évfolyamban kik vallották meg hitüket. Mérlegre kerül itt gyülekezetünk, lelki életünk, személyes hitünk. Örülünk azoknak, akik számontartják református identitásukat és ma együtt ünnepelnek velünk hálát adva a régiekért.

3. Szeretettel köszöntjük azokat a testvéreinket, akik több, mint kétszáz évre szeretnének bennünket visszavezetni gyülekezetünk múltjába, hogy ezzel is okulhasson a jelen: Nt. Kontra János esperes-lelképásztor életét mutatja be az a kiállítás, melyet az istentisztelet után nyitunk meg a gyülekezeti háiban. Köszöntjük a kiállítás rendezőjét, Ács Péter helytörténészt, valamint a család részéről Kontra Pétert, valamint mindazokat, akik a Kontra család valamely ágához kapcsolódnak, köszönjük, hogy megtisztelnek minket jelenlétükkel.

4. Az istentiszteletről való kivonulás után szeretnénk egy fényképen megörökíteni a jelenlévő gyülekezetet, kérjük, maradjunk együtt. Majd a kiállítás megnyitóját követően szeretetvendégséggel folytatjuk a kötetlen együttlétet a gyülekezeti házban.

5. Istentiszteleti alkalmakat szeptember 3-án tartunk: 9 órai kezdettel Martonvásáron, 10.30-kor pedig a gyúrói templomban. Szeptember 10-én 10.30-kor hittanévnyitó istentiszteletre készülünk itt a gyúrói templomban. Szeretettel hívjuk a kedves Testvéreket alkalmainkra!

Az egyházmegye közössége most méri fel, hogy a novemberi gyülekezeti munkatársak hétvégéjére (Bakonybél) hány résztvevő érdeklődik: az istentisztelet után várjuk a jelzéseket.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!